

Nr 58

Av herr **Sveningsson** och herr **Carlsson, Vilhelm Erik**, *angående spridandet av salt på vägarna.*

(Lika lydande med motion nr 65 i Andra kammaren)

Korrosionsskador på bilar har under senare år blivit ett allt allvarigare problem för bilägarna. En starkt bidragande orsak härtill är den ökade användning av salt som kommit till användning för att avlägsna snö och is från vägbanan. Hur stora dessa vagnskador är vet man inte, men de torde kunna uppskattas till 100-tals miljoner kronor. De som drabbas av dessa förluster är bilägarna. Någon effektiv rostskyddsbehandling som under längre tid skyddar mot de rostangrepp som vägsaltet förorsakar har man inte lyckats åstadkomma till rimliga kostnader. Det kan heller icke vara riktigt att bilägaren, som är tvingad använda saltade gator och vägar, skall belastas med kostnader som direkt orsakas av att myndigheterna använder ett halkbekämpningsmedel som åstadkommer skadeverkningar.

En stark opinion har på sistone växt fram bland trafikanter mot vägsaltet inte minst beroende på den genom vägsaltningen förorsakade nedsmutsningen på bilar såväl i trafik som stillastående och på gåendes skodon och kläder. Genom att saltsmörjan smetar igen strålkastare och vindruta utgör vägsaltet också en allvarlig trafikfara.

Men inte enbart på det rullande materialet åstadkommer vägsaltet skador utan även på vägbanor och på broar. Genom att vägsaltet tränger ner genom vägbanan (betongen) medför detta svåra angrepp på telekablar och rostskador på rör, armeringsjärn och järnbalkar. Olyckor har också under senare år förorsakats av skador som vägsaltet åstadkommit. Vägsalt som bekämpningsmedel för borttagande av snö och is på vägarna torde dessutom vara till stor skada för såväl viltbestånd som växtlighet.

Innevarande säsong är den tredje som rensaltning tillämpas, och enbart salt sprids nu förutom inom städernas innerområden på sammanlagt 300 mil landsväg — Europavägar och vissa riksvägar. Genom ökad forskning bör det vara möjligt att få fram ett verkningsfullt halkbekämpningsmedel, som inte äger samma negativa egenskaper som det nu använda vägsaltet. Utländska forskningsresultat är härvidlag av icke oväsentlig betydelse. Genom att vi här i vårt land har en längre vinterperiod än i flera andra länder torde det för våra vägmyndigheter framstå som synnerligen angeläget att komma fram till ett halkbekämpningsmedel som inte medför korrosionsskador i samma utsträckning som vägsaltet. Och även om saltet är ett billigt medel kan det icke ur nationalekonomisk synpunkt vara försvarbart att an-

vända sig av ett medel som varje år åstadkommer skador till mycket stora belopp. Skador som drabbar den enskilde medborgaren i egenskap av bilägare, fastighetsägare eller på annat sätt. Att nuvarande förhållanden inte kan tillåtas bli permanenta för framtiden torde alla vara överens om.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen beslutar uppdraga åt Kungl. Maj:t att vidtaga åtgärder som leder till att spridning av enbart salt på vägar och gator kommer till restriktiv användning, samt

att forskningen rörande vägsaltets skadeverkningar och möjligheterna att få fram ett ersättningsmedel ges ökad prioritet.

Stockholm den 17 januari 1969

Ragnar Sveningsson (m)

Vilhelm Erik Carlsson (m)

Nr 59

Av herr **Andersson, Ingvar, m. fl.**, *angående beskattningen av företagsvinster.*

(Lika lydande med motion nr 69 i Andra kammaren)

Stockholm den 16 januari 1969

Ingvar Andersson (m)

Bertil Strandberg (m)

G. Ivar Virgin (m)
